

[Thorndahl]

– undskyld udtrykket – vattede halehæng til de kommunale organisationer.

Fru Birthe Nielsen hævder, som jeg har forstået hende, at der ingen realitetsforskel er mellem flertallets betækningsbidrag og de af mindretallet stillede ændringsforslag. Det er selvfølgelig et interessant synspunkt. Men fru Birthe Nielsen fra SF har utallige gange fastslået ligesom mange andre – og det er et synspunkt, jeg helt deler – at man ikke skal lovgive gennem bemærkninger til lovforslag og slet ikke gennem betænkningbidrag. Hvis SF virkelig mener, at der ikke er realitetsforskel mellem det, der fremgår af betækningsbidraget, og de af et stort mindretal stillede ændringsforslag, ville det være i fuld overensstemmelse med den fremgangsmåde, som socialistisk folkeparti har anvendt her i tinget, at stemme for de ændringsforslag, der reelt udmønter synspunkterne. Hvis man ikke gør det, må jeg betragte det som udtryk for, at SF også er klar over, at der er en klar realitetsforskel, og det er der selvfølgelig mellem ændringsforslagene og de synspunkter, der fremgår af betænkningen. Jeg tror, at hvis fru Birthe Nielsen vil leve op til de synspunkter, som hun på SFs vegne tilkendegav her i folketinget den 11. marts, skal hun og socialistisk folkeparti tænke sig meget grundigt om, inden man går til afstemning her i dag om de stillede ændringsforslag.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil godt fastslå netop ved denne lejlighed, at SFs principielle holdning, som vi gav udtryk for i marts, har vi stadig. Vi har hele tiden ment, at både Hornbæk og Finsen bør bevares som selvstændige enheder med egen ledelse og eget budget, og det er også derfor, vi i samarbejde med socialdemokratiet, de radikale og de kristelige har indgået netop den aftale, som fremgår af den betænkning, som vi nu i dag skal stemme om.

Jeg synes, at det, hr. Svend Erik Hovmand sagde om ligestilling og om, at Finsen og Hornbæk underlægges rigshospitalet, er udtryk for en helt fejlagtig opfattelse. Det står der overhovedet ikke noget om i betænkningen. Det, der står, er nemlig, at de sammenlægges, og det er ikke det samme som, at de underlægges. Det, der fremgår af betænkningen, er, at disse tre institutioner er ligestillet med hensyn til dispositionsret, med selvstæn-

dig ledelse og med muligheder for for personalet også fremover selv at bestemme, hvordan disse samarbejdsudvalg skal fungere.

Jeg mener ikke, at det er folketinget, der skal gå i detaljer med hensyn til, hvordan de tre institutioner skal arbejde i det daglige. Det må være institutionerne sammen med ledelse og personale, der selv finder ud af det. Det er ikke noget, vi skal lovgive om her i folketinget, det kan vi heller ikke, og det har heller aldrig været meningen.

Ministeren har altid en bemyndigelse ifølge vores forfatning, og hun er ansvarlig leder for de tre statshospitaler, som det her drejer sig om. Vi må derfor have tillid til, at de aftaler, vi indgår, også bliver overholdt.

Og for at man ikke skal misforstå noget som helst, vil jeg da godt sige i den forbindelse, at vi for at være helt sikre på, at det ikke bliver salamimetoden, der tages i brug – hvad jeg ved man har været meget bange for fra personalets side på Finsen – har vi sikret os, at undervisningsministeren med hensyn til de fysiske rammer vil forelægge for folketinget i 1981–82, hvad der skal ske af renovering både på Finsen og i Hornbæk, og hvad der skal ske af udbygning. Vi har ikke på noget tidspunkt ønsket, at der skulle ske noget hen over hovedet på hverken folketinget eller personalet, og det mener vi at vi har fået med i den bekendtgørelse, som undervisningsministeren vil udsende.

Jeg vil også pege på det, der står i lovteksten, og som jeg ikke synes kan misforstås, med hensyn til dispositionsreglerne. Det skal nærmere konkretiseres, hvordan reglerne er for ansvarsfordelingen mellem bestyrelse, direktion, funktionschefer og andre bevilningsansvarlige ledere, herunder de enkelte hospitalsafdelingers ret til selvstændighed, til dispositioner og ansvar. Stærkere synes jeg ikke det kan siges.

Samtidig har vi i denne forbindelse stadig væk en hånd under, hvad der skal ske fremover. Personalet har jo måttet gå i uvidenhed meget længe, og det blev fremført også af de konservative i marts måned, at personalet kan ikke blive ved med at gå og vente på at få at vide, om de er købt eller solgt. Her har vi i hvert fald sikret foreløbig, at man ikke behøver frygte noget som helst, og hvis der overhovedet skulle opstå nogen som helst frygt, er det en ny situation, for så skal sagen forelægges folketinget. Det eneste, vi fra SFs